

Фін, Краш і Луна: Таємнича сірого туману

Автор: Saf Nof

Далеко-далеко, за горами й лісами,
що пахли свіжими булочками,
лежала чарівна країна СилаВолія.
Тут усе було наповнене світлом і
радістю. Повітря дзвеніло від
дитячого сміху, а дерева розповідали
вітрові найсмішніші історії.

У цій країні жив дивовижний герой — Фін. Він був сумішшю епічного червоного дракона і рудого собаки такси. Фін народився не зі звичайного драконячого яйця, а з найпершого заходу сонця над Силаволією, тому його паща дихала не вогнем, а яскравим веселковим димом, що розганяв будь-який смуток.

Одного разу Фін зустрів натхненого білого мальтипу на ім'я Краш, який народився з першого радісного сміху. Його дзвіночок розганяв темряву, а шерсть світилася від щастя. А згодом вони подружилися з розумною рожевою балонкою Луною, народженою з місячного світла, чий медальйон світився, коли вона розгадувала загадки.

Одного ранку СилаVolію огорнув дивний сірий туман. Він не був схожий на звичайний ранковий серпанок. Цей туман поглинав кольори, і навіть буточки в лісі втратили свій апетитний аромат. Дитячий сміх стих, а дерева замовкли, ніби забули всі свої історії.

"Що це таке?" — запитав Краш, його дзвіночок тривожно дзеленчав. "Я ніколи не бачила нічого подібного", — відповіла Луна, підійшовши до них. Її медальйон ледь мерехтів у сірій імлі. "Цей туман забирає радість із нашої країни".

Фін глибоко вдихнув і видихнув величезну хмару веселкового диму просто в туман. На мить кольори повернулися, і друзі побачили, як сірість відступила. Але туман був густим і швидко поглинув веселку. "Мого диму недостатньо", — сумно сказав Фін.

Тоді Краш почав весело стрибати і гратися. Його дзвіночок зазвучав голосно й чисто, а шерсть засяяла так яскраво, що розігнала тіні навколо них. Туман трохи відступив, але все ще оточував їх щільним кільцем.

"Зачекайте!" — вигукнула Луна. Її медальйон спалахнув теплим світлом. "Я знаю! Туман боїться не просто світла чи кольору. Він боїться нашої спільної радості! Ми повинні об'єднати наші сили!"

Фін знову відихнув веселковий дим,
але цього разу він оточив ним
Краша. Краш почав танцювати
всередині кольорової хмари, його
дзвін лунав ще голосніше, а шерсть
сяяла, підсилена веселкою. Луна
зосередилася, і світло її медальйона
спрямувало цей вихор радості й
кольору просто в серце туману.

Сталося диво! Сірий туман почав розсіюватися, не витримуючи такої потужної сили дружби та щастя. Незабаром сонце знову засяяло над СилаVolією, кольори повернулися, а в повітрі знову почувся дитячий сміх. Фін, Краш і Луна зрозуміли, що разом вони можуть подолати будь-яку темряву.